

Vayak’hel “En liet samenkomen”
Exodus 35:1–38:20 / 38:21-40:38
Koningen 7:51–8:21
1Samuel 19-21

Zijn Glorie

Deze week komen we aan het einde van Exodus. Het was nogal een reis, zowel voor de Hebreëën als voor elk van ons - als we hun leven van gebondenheid naar vrijheid herbeleefden. Het is misschien een van de meest fantastische verhalen die ooit over het uitleiden van een volk uit slavernij verteld werden, om uiteindelijk Zijn aanwezigheid onder Zijn volk te plaatsen. De profetische betekenissen waren voor ieder van ons zo rijk voor ons leven, toen we naar de schaduw van de geschiedenis keken, om ons te leren over de essentie van het heden. Laten we echter niet te gehaast zijn om de laatste bladzijde om te slaan en verder te gaan, vooraleer we de grootste les hebben gezien.

Hoofdstuk 39 van Exodus documenteert de voltooiing van de Tabernakel. Stel je het zicht voor, wanneer het volk er naar staat te kijken. De slaven, die ooit de steden van Faraó bouwden, waren hier samen, hadden gewerkt als één en een woning gebouwd, niet voor een aardse leider, maar voor de Almachtige Zelf. Mozes had toen hij daar stond ongetwijfeld een moment dat hij met deze mensen niet dikwijls had ervaren, zonder twijfel zo trots als een pauw over deze mensen en het werk dat ze hadden volbracht. Terwijl ze naar de Tabernakel staan te staren, met zijn goud, zilver, brons en fijngeweven stof, komt de gedachte bij hen op dat er iets ontbreekt, maar wat? Er zijn zes voorwerpen in het voorhof van de Tabernakel van aan het altaar tot aan de ark. Zes is echter het getal van de mens. Het is een incompleet getal. Zeven, het getal van voltooiing is wat ze zouden moeten hebben. Wat is het dat ontbreekt?

Als de Hebreëën daar staan en zich over dit mysterie het hoofd breken begint opeens de wolk van Zijn glorie te bewegen. Ze voelden in hun geest dat het hun deze keer niet vertelde op te kramen en zich klaar te maken om verder te gaan. Dit was een ander soort bewegen van de wolk. De wolk bewoog zich over de mensen en waarschijnlijk stopte ze net boven de Tabernakel. Mozes en het volk stonden onbeweeglijk toen Zijn Glorie de tent bedekte. “ Was alles gebouwd volgens Zijn specificaties” vroegen ze zich af?

Het antwoord kregen ze toen de Glorie zich verder zette en de Tabernakel begon te vullen, tot een omvang dat zelfs Mozes niet in staat was dit niveau van Glorie in te gaan

Het moet een schouwspel geweest zijn die dag, één waarvan ik zeker hoop dat iemand de tegenwoordigheid van geest had het op video op te nemen. Maar wat heeft dat allemaal te maken met ons vandaag? Moeten we deze vraag zelfs stellen?

Laat me aub. toe de hierboven gestelde vraag met een vraag te beantwoorden, wat trouwens in de eerste plaats een zeer Hebreeuwse manier van communiceren is. Laat me toe, betreffende het vullen met Zijn glorie van de Tabernakel in de wildernis, deze vraag te stellen. Als Zijn glorie een Tabernakel vulde, gemaakt met de handen van mensen, hoeveel te meer dan zou Zijn glorie onze Tabernakels moeten vullen, die niet met mensenhanden zijn gemaakt, maar veeleer gevormd zijn naar Zijn beeltenis? Wel, dat is een vraag om even bij stil te staan! Natuurlijk leidt één goede vraag ons naar andere vragen, dus, hier gaat hij: “Precies hoeveel van Zijn glorie zien we in onze Tabernakels vandaag?” “Komt het enigszins in de buurt van de Tabernakel dat door mensen gebouwd is?” Waarom is de essentie niet groter dan de schaduw?

Misschien ligt het antwoord op deze vragen precies in de reden waarom jij en ik de Torah bestuderen, in de eerste plaats. Het gaat allemaal om dingen die gebouwd worden volgens Zijn blauwdruk en niet volgens die van mensen. Ons bestuderen van de Torah is zo, dat wij ons leven richten naar de wijze die Hij bedoelde, zodat als Zijn Glorie onze Tabernakels vult, het gunst, genade en zalving brengt, inplaats van oordeel en dood. Neem even in overweging, dat als Hij in het verleden onze gebeden had beantwoord, om ons te vullen met het niveau van Glorie waarover we hier spreken en Hij inplaats van een altaar paaseieren had gevonden in ons Tabernakel? Wel, dat is niet echt een goed beeld. Wat als Hij inplaats van een Genade Zetel een kerstboom zou vinden? Dat doet het haar in je nek een beetje rechtop staan nietwaar?

Zo lezen we deze week dat een van de doelen van de Hebreeuwse uittocht bereikt is! HaShem heeft een tent die speciaal voor Hem gebouwd is en van de geruchten over de manier waarop Hij de tent binnenkwam is Hij vrij vergenoegd over de manier waarop de dingen lopen Maar wat met ons echter? Misschien zijn we niet zo ver op de reis als we wel dachten. Misschien hebben we nog wat kalven die moeten vermaalt en geconsumeerd worden. Misschien moeten we nog een beetje meer aandacht schenken aan hoe we vandaag in onze tabernakels leven. Misschien, heel misschien is er een beetje meer plaats voor Zijn wegen inplaats van de onze.

Een laatste gedachte. Hij verlangt meer in onze tabernakels te leven, dan wij verlangen dat Hij er zou zijn. Het is niet dat wij op Hem wachten, het is dat Hij in Zijn genade op ons wacht en wanneer het patroon in ons leven juist is, zal Zijn Aanwezigheid komen en als dat er zal zijn, wel om een lied te citeren, "Ik kan het me alleen maar inbeelden!"

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert. S.van Goethem